

ACC. NR. 3272

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Upptecknat av:

Härad: Adress:

Socken: Berättat av

Uppteckningsår: Född år i

Uppteckningen rör *Släpa*: "Den länge finnen."

"Den länge finnen" är en figur, som gammalt folk ofta berättar om på kisten. Han kunde lite mer än andra och hade visst svartkonstverk och så. Han skildras som mycket lång, alltid trång och utfrågig. Han livnärde sig på att gå omkring och bota människor och kreatur, ställa fram tjurögods och dylikt mot betalning.

Mannen i vattenfatet.

En gång när jag arbetade i bränneriet i
Graue blev jag av med 20 kronor. En av de andra
som arbetade där misstänkte jag nog lite grause, men
det vågade jag ju inte säga. Men just då kom Jimmen.
Han brukade ligga till värt och då talade jag om det
för honom. Då frågade han, om det var någon som jag
misstänkte, och jag sa, att det var det, men det ville jag
ju inte riktigt säga. "Jag skall visa dig, vems det är",
sa han, och då tog han "öjna blåsevestecke" ("blåseve"
är den kändriska veckan av gamla jurustubbar, som Jimmen i
massar) och fröde upp den innanför bröjärmen, och satte
eld på den. Då till han den över en skål full med

vatten, så det droppade ned i spålen. Då fick jag se
kalle ligga på ryggen i vatten, och det var just den, som
jag misstänkte. Jag såg honom lika tydligt, som jag ser
dig nu. Då så brukas jag säga till honom, att det
var han som togit mina pengar, och han "måtte" ge mig
dem också.

Finnen framställer bjergods.

När min bror Kalle var på Flanör, var de
och dansade en kväll. Då var det någon, som
stal en plånbok från en rik pojke. Han
hade mycket pengar i den. Den länge finnen
var där också. Pojken frågade då honom
om han kunde säga, vem som hade stu-
lit hans plånbok och han lovade fin-
nen att om han kunde säga det så
skulle han få en ny klänning / kostym
av honom och han skulle låta sy den med.
"Ja jag vet inte om jag kan göra det, så

fiunnen, "men en ny klänning kan jag ju be-
 höva. Jo, när de börjat att dansa, så går
 jag ut. Då skall du ge akt på mig.
 Och den som först går ut efter mig, den
 är det. När de börjat dansa gick fiunnen
 mycket riktigt ut, och den som hade
 stulit plånboken var tvungen att gå ut
 efter honom. Och han var tvungen att
 gå i precis samma steg som fiunnen och
 han måste vända precis på samma plats
 och gå in igen efter honom. Men när han
 kom in igen, så tog han upp plånboken
 och lämnade tillbaka den.
 Men bör kalle ^{sedan} så, att han aldrig

3277
set så ynkligt. Då låg fienden på ryggen
på slätten och sparkade med armar och
ben, och fradgan stod om munnen på
honom. Det höll han på med sin hel-
timma. Sedan var han lika kry igen.
Då hade Satan släppt honom.

Finnen botade blodstörtning.

Jöse, en bonde i Ysane, hade blodstörtning. Han var så usel (dålig), att han inte kunde någonting och läkarna hade sagt att det inte fanns någon bot för honom. Så en gång kom den lunge finnen och Jöse frågade då om han kunde bota honom. Finnen skrev på ett papper något som de skulle köpa på apoteket och sen sa han att han

skulle ha 25 öre. Men Jösse var fastligt
snål och han sa till fimmern att
han skulle inte få det förän han
blev bra. - Änt efter kom fimmern
till byn igen och då var Jösse bra.
Han hade blivit det av fimmens medicin.
Fimmern sa att han ville ha sin 25-öring
men Jösse sa att han hade blivit
bra utan fimmens medicin. Han ville
inte ge bort några pengar till
honon. Men efter den dagen blev
Jösse sjuk igen och han dog också av
sjukdomen. Så nog kunde fimmern
mer än andra.